

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Τρίτος

Συνδρομή ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20 - Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους· καὶ εἶνε ἑτήσιαι - Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

13 Μαρτίου 1877

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΒΑΒΟΥΑΡ

Συνήχεια· ἐδὲ σελ. 145.

Περιελθόντες τὸ μεταλλεῖον περρηρήσαμεν τὴν διάταξιν τῶν χρυσῶν φλεβῶν· δὲν διευθύνονται τακτικῶς ὡς αἱ φλέβες τοῦ χαλαζίου ἀπὸ βορρᾶ πρὸς μεσημβρίαν, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας φαίνεται ὅτι ἐρρίφθησαν ὑπὸ τὴν γῆν ὡς νήματα γιγαντιαίου ὑφάσματος ἀράχνης. Ἦσαν δὲ αἱ φλέβες αὐταὶ κοίται ρυάκων μὴ ὑπαρχόντων πλέον· ἐκεῖ εἰς τὴν σκοτεινὴν ταύτην ἄβυσσον, ὅπου ἤμεθα τεθαμμένοι ζῶντες, ἐβόρυσαν πάλαι ποτὲ ποταμίσκηι παρασύροντες χρυσόν· μετὰ ταῦτα ἐσωρεύθησαν ἐπ' αὐτῶν ἄργιλος, ἄμμος καὶ λίθοι, ἐφ' ὧν ἐβόρυσσε νέος ποταμὸς καὶ ἀπέθετο νέον χρυσόν· ἐπειτα συνεσωρεύθη καὶ νέον στρώμα ὡς τὸ προλαβόν. Ἐνεκα τούτου ὁ χρυσὸς κεῖται ὡς πάτωμα ἐπὶ πατώματος, ἡ πλουσιωτέρα δὲ φλεβὴ ὑπάρξει πάντοτε ἢ τοῦ ἀρχαιοτέρου ρυάκος. Σκάπτεται δὲ ἡ γῆ κατὰ τύχην ὅπως εὐρεθῶσι τὰ ἀρχαιότερα στρώματα, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις τὰ φρέατα φθάνουσιν εἰς βάθος πεντακοσίων ποδῶν καὶ δαπανῶνται ἑκατὸν τριακόνα ἕως ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδες φράγκων, ἀνευ ἀποτελέσματος, ἐνῶ διέβησαν πληθύνον τῆς κοίτης δύο ἢ τρεῖς πόδας ἀπεχούσης ἀπὸ τῆς χρυσοφόρου φλεβῆς. Ὑπάρχει ἔταιρία ἀνασκάψασα οὕτω πως εἰς μάτην ἑπτὰ φρέατα κατὰ συνέχειαν. Ἄλλ' ὅταν ἄπαξ εὐρεθῇ ἡ χρυσῆ κοίτη, οἱ σωροὶ τῶν μεταλλευτῶν ἀνορύττουσιν αὐτὴν ἀνάθεκτοι, τρέχουσι κατόπι τῆς ὡς ἂν ἤθελε νὰ τοῦς διαφύγῃ καὶ δὲν ἀφίνουσιν ἀμετάλλευτον οὔτε ἐλάχιστον τεμάχιον. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐργασίας εἶναι καὶ δύσκολον καὶ ἐνδιαφέρον· διότι ἂν ὁ ρυάξ ἐσχημάτισε δέλτα καὶ διηρέθη εἰς διαφόρους φλέβας καὶ καταρράκτας, τότε εὐκολώτατα χάνονται τὰ ἕχνη αὐτοῦ καὶ ἐντεῦθεν αἱ ἄτακτοι καὶ ἐλικοειδεῖς στοαὶ αἱ ἀναθκίνουσαι ὄρθαι ἢ καταθκίνουσαι ἐλικοειδῶς, πᾶσαι δὲ οὔσαι ἐσκαμμέναι ἐν τῷ ἄμμου χρυσῆς.

Ἀνέβημεν δὲ ἐνῶ ἀνεπιβάζετο καὶ μέγας σωρὸς χρυσῆς λάσπης· καθὼς δὲ μᾶς ἐβεβαίωσαν τὸ μὲν εἰσόδημα κατὰ μέσον ὄρον ἐκάστης ἐβδομάδος εἶναι ἐξήκοντα χιλιάδων φράγκων, τὰ δὲ ἔξοδα ἀναθκίνουσιν ἐνίοτε καὶ μέχρι τεσσαράκοντα δύο χιλιάδων φράγκων. Ἐκεῖ δὲ πλησίον

κεῖται τὸ φρέαρ τῆς ἔταιρίας τοῦ Οὐάτερλω, οὗ τινος τὸ μὲν εἰσόδημα ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀνέβη καὶ εἰς ἐξακοσίας ἐβδομηκοντα πέντε χιλιάδας φράγκων, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα πέντε. Παρητήρησα ὅμως ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι, προχωροῦντες εἰς ἀνεύρεσιν περισσοτέρου χρυσοῦ, συνάγουσι τὸν εὐκολώτερα ἀπαντῶμενον, παραβλέποντες πολὺν ἄλλον. Εἶναι ὡς θερισταὶ οἵ τινες, φοβούμενοι θύελλαν, σπεύδουσι νὰ θερίσωσι τοὺς πλουσιωτέρους σωροὺς καὶ καταλείπουσιν ἀθέριστα τὰ ὀλιγώτερον πλούσια μέρη εἰς τοὺς κατόπιν ἐρχομένους σταχυολόγους.

Καὶ ἀληθῶς ἰδοὺ αὐτοὶ, τῶν ὁποίων βλέπομεν σήμερον ἑκατοντάδας εὐρωπαίων, κινέζων, φερόντων τὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα καὶ τρεχόντων ποτὲ μὲν εἰς μακρὰς κοιλάδας ἀνερευνητοὺς μέγχε τοῦδε, ποτὲ δὲ εἰς λοφίσκους ἐσχηματισμένους διὰ τῶν λειψάνων τῶν μεγάλων μεταλλείων, ὅπως κατορθώσωσι τινα περιουσίαν. Ἀφ' οὗ δὲ συναΐωσιν ὅ,τι νομίσωσι· χρήσιμον, βάλλουσιν αὐτὸ εἰς λεκάνην ἐκ λευκοσιδήρου καὶ μεταθαίνουσιν εἰς τὸ πλησιέστερον ρυάκιον ἵνα πλύνωσι τὴν χρυσῆν κόνιν. Ἐκ τούτου δὲ, ὡς εἶπεν εἰς ἡμᾶς ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν μεταλλείων, κερδαίνουσι κατὰ μέσον ὄρον δώδεκα ἕως δεκαεννέα φράγκα· ἐνίοτε ὁ ἐπιζητῶν μόνος χρυσόν εὐρίσκει εἰς ἄμμον εἰκοσάκις ἐκμεταλλευθεῖσαν ὄγκους ἐξήκοντα ἢ καὶ ἑκατὸν φράγκων. Πολλοὶ ἀγαπῶσι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐργασίας, εἰς τὸ ὅποιον σὲ ὀδηγεῖ τὸ ἀόριστον, καὶ ὅπου ἡ ἐντελής ἀνεξαρτησία ἡδύνει τοὺς νομάδας ἐκείνους, οἵτινες κοιμῶνται ὑπὸ δένδρον ἢ ἐντὸς τινος σκοτεινοῦ σπηλαίου, ἐλπίζοντες νὰ ἀνακαλύψωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν σημαντικὸν τινα θησαυρόν.

Τοιοῦτον βίον διῆγον ὅλοι οἱ ὀρυκτολόγοι κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἢ ἕξ ἔτη τὰ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ χρυσοῦ. Μὲ τὰς ἰδίας αὐτῶν χεῖρας ἐκοσκίνισαν ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πεδιάδων, τὰς ὁποίας ἐπεκάλυπτε τότε τὸ ἀνεξάντλητον μέταλλον. Σχεδὸν καθ' ἡμέραν ἀνεκάλυπτεν ἕκαστος ὄγκον χρυσοῦ ἄξιον λόγου. Κατ' ἐμὲ δὲ καὶ σήμερον ἔτι ὁ βίος οὗτος τῶν δασῶν, ὅσον ἐπίπονος καὶ τεταλαιπωρημένος ἦτο, μὲ ἀρέσκει πολὺν περισσότερο τοῦ βίου τῶν δεκαεπτὰ χιλιάδων ὀρυκτολόγων, οἵτινες καταγίνονται εἰς τὴν μικρὰν ταύτην γωνίαν τῶν μεγάλων ἔταιριῶν. Καὶ ἀληθῶς εἶναι περιέργον νὰ

ἐνθυμηθῶμεν ὅτι εἰς τὴν Αὐστράλιαν ταύτην, ὅπου τὸ ἡμερομίσθιον εἶναι τόσον ἀκριβὲς, ὅπου ἕκαστος ζυλουργὸς καὶ ἕκαστος σιδηρουργὸς κερδαίνει εὐκόλως δεκακοτῶ ἢ εἰκοσιτρία φράγκα τὴν ἡμέραν, ὁ μεταλλευτὴς τοῦ χρυσοῦ κερδαίνει ἔνδεκα φράγκα καὶ εἰκοσιπέντε λεπτά μόνον. Τὸ ἔργον αὐτῶν πληρόνεται ἐνταῦθα ὀλιγωτέρον πάντων τῶν ἄλλων. Καὶ μὲν ὁ ὀρυκτολόγος λαμβάνει παρὰ τῆς ἐταιρίας γῆν πλησίον εἰς τὸ μεταλλεῖον ἵνα κατασκευάσῃ οἰκίαν καὶ καλλιεργήσῃ κηπόν, καὶ ἐν περιστάσει ἀσθενείας ἢ δυστυχίας ἢ οἰκογένεια αὐτοῦ διατηρεῖται δι' ἐξόδων τῶν κυρίων του· ἀλλὰ ἐνῶ ὁ μεμονωμένος ἐρευνητὴς ἀπολαμβάνει μόνος τὰ τριάκοντα φράγκα τὰ ὅποια ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθὲν τεμάχιον, ὁ ὑπομίσθιος μεταλλευτὴς δοκιμάζει· πολλάκις τὴν τρομερὰν βάσανον, ἣτις προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψιν χρυσοῦ τιμωμένου ἑκατὸν καὶ ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδας φράγκων.

Ἐπάρχει δὲ καὶ τρίτον εἶδος ὀρυκτολόγων συγκείμενον ἐκ πέντε ἢ ἕξ ἀνθρώπων συνεταιριζομένων καὶ πλυνόντων πρὸς κοινὸν ὄφελος τὴν ἄμμον τῶν κοιλάδων. Καθ' ἃ δὲ ἐβεβαίωσαν ἡμέρας, ἐκέρδαινε ἀρετὰ καὶ πολλάκις τετρακόσια φράγκα τὴν ἐβδομάδα ἕκαστος αὐτῶν. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐκ τῶν διαφόρων τούτων εἰδῶν τῆς ἐκμεταλλεύσεως προέκυψεν ἀπὸ τοῦ 1874 ἔτους ἡ τεραστία ποσότης τῶν τριῶν χιλιάδων ἑκατομμυρίων καὶ δεκακοσίων ἑκατομμυρίων φράγκων, καὶ πολλοὶ εὐτυχεῖς θνητοὶ ἀνεκάλυψαν ἐπέκεινα τῶν ἑκατῶν καὶ διακοσίων χιλιάδων φράγκων διὰ μιᾶς. Ἴδου τὰ ὀνόματα καὶ ἡ ἀξία τινῶν περιώνυμων ὄγκων.

Ἐ Sarek Sands 280,000 φράγκων

Ἐ Welcome 268,000 »

Ἐ Blanche Barkly 484,000 »

Ἐ Ὀγκος χρυσοῦ εὑρεθείς ὑπὸ ἐγχωρίου παιδὸς μεταξὺ τῶν λειψάνων μεγάλου μεταλλεῖου 422,000.

Εἶδον μετὰ ταῦτα σημειώσιν ἑκατὸν πενήκοντα ὄγκων ἀξίας δέκα ἕως ὀγδοήκοντα χιλιάδων φράγκων, καὶ εἶτα ἄλλον μέχρις ἑννεήκοντα ὀκτώ, ἀποτελούντων ἐν ὅλοις 3,621,000 φράγκων.

Κατ' ὄρθον λόγον ἡ κυβέρνησις ἀνεκηρύχθη ἰδιοκτητὴς τῆς γῆς. Κατ' ἀρχὰς εἶχε παραχωρήσει εἰς ἕκαστον ὀρυκτολόγον ἐπιφάνειαν διὰ τὴν τετραγωνικῶν ποδῶν, ὅπου ἐπέτρεψε νὰ σκάπτωσι δίδοντες τριάκοντα ἐπτὰ φράγκα καὶ πενήκοντα λεπτά κατὰ μῆνα· ἐπέβαλε δὲ καὶ φόρον τεσσάρων φράγκων καὶ τεσσαράκοντα λεπτῶν δι' ἑκάστην οὐγγίαν χρυσοῦ (100 φρ.) ἐξερχομένην ἀπὸ τὴν ἀποκίαν. Κατὰ τοὺς πρώτους ἐκεῖνους χρόνους, ὅτε φάλαγγες ὀρυκτολόγων νεωστὶ ἐλθοῦσαι περιέτρεχον τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἡ κυβέρνησις ἠγωνίσθη νὰ τηρήσῃ τὴν

τάξιν, ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσε πάντοτε ἀνευ αἵματοχυσίας. Πολυάριθμα ἀσπασμάτα ἐφίππων, ἀξιολόγως ἐκπληροῦντα τὴν ἀστυνομίαν, ὀργασιθέντα, ἐπεθεώρουν τοὺς ἀγροὺς εἰς τοὺς ὁποίους εἰργάζοντο οἱ μεταλλευταί, καὶ κατὰ πάσας δύο ἡμέρας ἐβλεπον τὴν ἐγγραφοὺν ἄδειαν ἐνὸς ἑκάστου· οἱ δὲ υποπίπτοντες εἰς ἐγκλήματα ἐτιμωροῦντο μὲ φυλακὴν καὶ μὲ πρόστιμον χιλίων φράγκων.

Σήμερον δὲ ἀκοῦσιν ἕξ φράγκα καὶ εἰκοσιπέντε λεπτά κατ' ἔτος ὅπως εἶναι ἀσφαλὴς ἡ ἰδιοκτησία ἑκάστου ἐναντίον πάσης ἀνόμου ἐπιχειρήσεως. Ὁ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς φόρος ἤλαττώθη εἰς δύο φράγκα περίπου ἀνά πᾶσαν οὐγγίαν χρυσοῦ καὶ τὸ προσεχὲς ἔτος θέλει καταργηθῆ ἕξ ὀλοκληροῦ.

Ἐθὲν μεγάλη οἰκονομικὴ ἐπανάστασις ἐγένετο, οἱ φόροι οὐδετεροῦνται καὶ ἡ ἀληθὴς παραγωγικὴ ἐργασία μετέβη ἀπὸ τῶν ἰδιωτῶν εἰς τὰς μεγάλας ἐταιρίας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ κυβέρνησις ἐνοικιάζει πολυετῶς γαίας· πάντες δὲ ζητοῦσιν ἀπὸ τῆς ἐπικρατείας προστασίαν καὶ ἐλεγχον.

Δικαστήρια μεταλλεῖων ὑπάρχουσι πανταχοῦ· οἱ δικασταὶ ὀνομάζονται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐν Ἐρετσειο, συγκείμενον ἐκ δέκα μελῶν, ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν ἐγγεγραμμένων μεταλλουργῶν· ὅθεν σήμερον τὰ πάντα γίνονται ἐν τάξει καὶ ὅ,τι πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν ἐθεωρεῖτο μανία, ἐκτελεῖται σήμερον ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς τάξεως. Μόνη ἡ κερδοσκοπία ἐτήρησε τὰς παρατόλους ἐνεργείας τῆς. Ἴδου καὶ ἕτερον μεταλλουργεῖον, τὸ καλούμενον *Οὐαράνα*, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρέθησαν τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἕξ χιλιάδες οὐγγίαι χρυσοῦ ἢ ἐξήκοντα χιλιάδες φράγκων ἐντὸς περιφερείας ἐπτὰ μέτρων κυβικῶν.

Μετὰ τὴν περιήγησιν ἡμῶν ταύτην εἰς Βαλλὰρὰ θὰ μεταβῶμεν τὴν 25 εἰς Γιλὸγκ, μικρὸν καὶ ὠραῖον λιμένα ὅπου, ὡς λέγουσι, θὰ εὑρωμεν οὐχὶ χρυσόν, ἀλλὰ ἀγρέμια. Πρὸ παντὸς ἄλλου θὰ κυνηγήσωμεν μυριάδας ψύλλων, οἵτινες καταδιώκουσι λυσσῶντες ἡμᾶς. Τὸ κοινωνικὸν τοῦτο ζῶον εἶναι βεβαίως ἀφθονώτατον εἰς τὸ πέμπτον μέρος τῆς γῆς. Τὴν 26 μεταβαίνομεν ἀπὸ πρωίας εἰς Βάρνον Πάρκ, ἀπέραντον κτήμα κατὰ τὰ περίξ τῆς πόλεως, ὅπου φονεύονται ψιττακοὶ καὶ λαγωοί. Ὁ ἰδιοκτήτης κ. Ὀστέν συνέλαβε πρὸ δέκα ἐτῶν τὴν εὐτυχῆ ἰδέαν νὰ μεταφέρῃ τοὺς τελευταίους τούτους ἐξ Ἀγγλίας, οἵτινες ἐγέννησαν τοσοῦτους ἀπογόνους, ὥστε ὁ κύριος αὐτῶν θὰ εἶδε σήμερον πολλὴν χρυσὸν ἵνα ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τῶν καταστροφῶν τῶν ζώων τούτων τὸ ἀπέραντον κτήμα του. Ἴδου ὁποῖον ὑπάρχει τὸ κτήμα ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος πρὸ εἰκοσιν ἑννέα ἐτῶν ἦλθεν ἐνταῦθα ἀνυπόδητος. Ἐκουσα εὐχαρίστως τὸν καλὸν αὐτὸν γέροντα διηγούμενον τὴν ἱστορίαν του. Ἐκατοίκισε μετὰ τῶν ἀγρίων, ἐν μέσῳ πολλῶν χλοερῶν λό-

φων, απέκρουε διά του πυροβόλου του τού; μαύρους ως και τὰ ζῶα ἄτινα προσέβαλον αὐτὸν ἐνῶ ἐφύλαττε τὰ πρόβατά του, καὶ εἶδε μετὰ πολλῆς ταχύτητος ἀυξανόμενον τὸ ποίμνιόν του εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, ὥστε μετὰ ἕξ ἔτη ἐξήτησεν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ κτήμα του ἐναντίον τῆς εἰσβολῆς νέων ἐποίκων· καὶ αὕτη ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐκκατομμυριούχου τούτου. Μετὰ ταῦτα ἡ κυβέρνησις ἐνοικίασεν εἰς αὐτὸν ἐπὶ δεκαπεντατίαν τὰς τριάκοντα χιλιάδας τῶν φρεμμάτων τούτων, πρὸς ἓν φράγκον καὶ εἰκοσιπέντε λεπτά τὸ στρέμμα. Τὰ πρόβατά του, τὰ ὅποια εὐδοκίμοῦσιν ὅπως καὶ οἱ λαγυοὶ του, ἔδωκαν εἰς αὐτὸν 3,000,000 φράγκων ἐντὸς τριῶν ἐτῶν· ἔθεν ἠγγόρασε τὸ κτήμα τοῦτο ἀντὶ 750,000 φράγκων, καὶ σήμερον ἔχει διακοσίους εὐγενεῖς ἵππους, μέγαν ἀριθμὸν βοῶν, τῶν ὁποίων δὲν ἐνθυμοῦμαι ἀκριβῶς τὸν ἀριθμὸν, καὶ τριάκοντα ἐπτὰ χιλιάδας προβάτων. Πάντα δὲ τὰ ζῶα ταῦτα περιφέρονται εἰς ἀπεράντους ἀγρούς, σκιαζομένους ὑπὸ δένδρων φερόντων κόμμι ἐρυθρὸν καὶ κόμμι οὐρανόχρουν.

N.

*Ἐπειτα συνέχισα.

Ἡ ἘΝ ΤΡΟΙΖΗΝΙ ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Αἱ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως ἤρξαντο τὴν 19 Μαρτίου 1827. Ἡ περιοχὴ ἐν ἣ συνεκροτοῦντο αἱ συνεδριάσεις, ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐγίνοντο αἱ συσκέψεις καὶ αἱ ἀγορεύσεις, ἡ διεξχωγῆ τῶν γραφικῶν ἐργασιῶν, ἡ δίαίτα τῶν περὶ τὴν Συνέλευσιν, πάντα ταῦτα φαίνονται μοι ἄξια περιγραφῆς· διότι οἱ μὴ εὐτυχήσαντες νὰ ἴδωσιν ἀθλοῦσαν τὴν Ἑλλάδα, ἀδυνατοῦσι νὰ φαντασθῶσι τὰς θλίψεις, τὰς στερήσεις, τὰς κκουχίας πρὸς αἷ ἐπάλλιον οἱ ἀγωνιζόμενοι. Πολλάκις ἂν ἡ πίστις δὲν ὑπεστήριζε τὰς δυνάμεις, ἂν ἡ ἐλπίς δὲν ἐχρησίμευεν ἀντὶ ἄρτου καὶ στέγης, ἂν ὁ ἔρας τῆς πατρίδος δὲν ἐθέρμαιεν αὐτοὺς γυμνητέοντας ἐν ὥρα χειμῶνος ἢ δὲν περιεκάλυπτε περιπλαναζόμενος ἀσκεπεῖς ἐν ὥρα καύσωνος, πολλάκις λέγω θὰ ἐφθόουν τὸν θάνατον τῶν πρὸ αὐτῶν μαρτυρησάντων.

Καὶ ἐνόσω μὲν διετρίβομεν ἐν Ἐρμιόνη, αἱ συνεδριάσεις συνεκροτοῦντο ἐντὸς προμήκουσ ἀιθούσης, ὅπου ἐκαθήμεθα σεσωρευμένοι ἀναμῆξ, διεσταυρωμένους ἔχοντες τοὺς πόδας. Οἱ δὲ ῥήτορες, ὁσάκις ἤθελον ν' ἀγορεύσωσι, στηρίζοντες ὀλόκληρον τὴν προτομὴν ἢ πλαγίως ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν χειρῶν ἢ κατέμπροσθεν καὶ ἐπὶ τῶν δύο, ἠγωνίζοντο πνευστιῶντες, ἂν μάλιστα ἦσαν γέροντες ἢ πολὺσκαροι, ν' ἀνεγερθῶσιν ἐπὶ τῶν ποδῶν, οἵτινες, ναρκούμενοι συνήθως ἐκ τῆς χαμηλῆς ἐκείνης κατακλίσεως, ἀνέπτυσσον περιέργως καὶ ζωηρότατα καθίστων τὰ ῥητορικὰ σχήματα τοῦ προσώπου αὐτῶν. Μικαίριοι δὲ

τότε οἱ παρὰ τὸν τοῖχον καθήμενοι, ἢ ὄσοι, προνοητικώτεροι τῶν ἄλλων, ἔφερον μαγκούρας!

Ἄλλ' ἐν Τροϊζήνι, ὅπου τὸ στῆφος τῶν διπλασιῶν καὶ τριπλασιῶν πληρεξουσίων ἀπετέλει ὀλόκληρον φάλαγγα, περιέχουσαν καὶ στρατηγούς καὶ συνταγματάρχας καὶ χιλιάρχους καὶ λοχαγούς μαχομένους, οὐχὶ πρὸς τὸν μαχαίρα καὶ πυρὶ ἐρημοῦντα τὴν Πελοπόννησον Ἰβραῖμ, ἢ πρὸς τὸν ἀπειλοῦντα τὴν κλεινὴν ἀκρόπολιν Κλυταχῆν, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλους, ποῦ αἰθούσα χωρητικὴ τοσοῦτου ἀρειμανίου πλήθους; Διότι ἐν τῇ εὐρυχωροτάτῃ οἰκίᾳ τοῦ χωριδίου κατέλυεν ὁ πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως, καὶ αὐτὴν, ὀλόκληρον ἴσως, ἐδύνατο νὰ περιλάβῃ τὸ ἐλάχιστον τῶν δωματίων τοῦ ἐν Ἀθήναις βουλευτηρίου. Ὅθεν ἀπεφασίσθη νὰ μετασκευασθῇ εἰς χῶρον συνεδριάσεων κῆπος παρακείμενος.

Ἄλλ' ἴσως νομίση ὁ ἀναγνώστης, ὅτι διὰ τὴν μετασκευὴν ταύτην ἐδέησε νὰ συνεννοηθῶσι τὰ ὑπουργεῖα τῶν στρατιωτικῶν, τῶν οικονομικῶν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν, ν' ἀνταλλαγῶσιν ἔγγραφα, νὰ ὀνομασθῶσιν ἐπιτροπαὶ ἀρχιτεκτόνων καὶ μηχανικῶν, νὰ συνταχθῶσι σχέδια καὶ προϋπολογισμοὶ καὶ νὰ ἐκδοθῶσιν ἐντάλματα· τοιαύτη ὅμως ἐνέργεια ἦτο ἄγνωστος τὸν χρόνον ἐκεῖνον. (Καὶ ἡ ἀντιβασιλεία δὲ, ἢν τινες κατέκριναν ὡς θεμελιώσασαν τὴν σημερινὴν γραφειοκρατίαν, εἶχεν ἀπαγορεύσει διὰ διατάγματός τὴν κατωτικὴν ταύτην καὶ ἐπιζήμιον ἀδολεσχίαν.) Ὅλίγα δοκοὶ, μετακομισθεῖσαι ὑπὸ στρατιωτῶν, ἐχρησίμευσαν ἀντὶ ἐδρῶν εἰς τοὺς λογάδας τοῦ ἔθνους. Συντελέσθη δὲ ἡ διάταξις τῆς αἰθούσης ὡς ἐξῆς·

Αἱ δοκοὶ, τεθεῖσαι τετραγώνως ὅπως ἐφάπτεται κατὰ τὰς ἄκρας ἢ μία τῆς ἄλλης, ἐσχηματίζον περιοχὴν, πρὸς τὸ κέντρον σχεδὸν ἢς τινος ἀνυψοῦτο εὐρύκλαδος καὶ χλοερὰ λειμωνέα. Ὁ δὲ πρόεδρος, καθήμενος ἐπὶ θρανίου ἀγροίκως κατεσκευασμένου, ἐστήριζε τὴν βῆχιν ἐπὶ τοῦ κορμοῦ αὐτῆς, ἢς οἱ εὐθαλεῖς κλώνες, ἐξαπλοῦμενοι ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἐπέειχον τόπον πλατείας καὶ εὐόδους σκιαδός, ὠραιοτέρως καὶ τῶν οὐρανῶν τῶν βασιλικῶν θρόνων. Μικρὰ δὲ τράπεζα, ἀγροίκως ἐπίσης ζυλουργηθεῖσα, ἔκειτο ἐνώπιον τοῦ προέδρου, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἔλαμπεν ὁ κώδων τῆς εὐταξίας, ἢν ὁ μὲν σπανίως παρεῖσθην εἰς τὸ δυσήνιον ἐκεῖνο πλήθος. Καὶ ἐκ δεξιῶν μὲν τοῦ προέδρου ἐκαθήητο κατὰ γῆς διπλοπόδης ὁ γραμματεὺς τῆς Συνελεύσεως ἀναδιφῶν καὶ μελαίνων χροτῖα· ἕτερος δὲ γραμματεὺς, ἰστάμενος ὄρθιος ἐξ εὐωνύμων, ἀνεγίνωσκε τὰ πρακτικὰ, τὰς ἀναφορὰς καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα.

Δεξιόθεν δὲ πάλιν, βῆματὰ τινα μακρὰν, ἔθλασε καὶ ἕτερον λειμωνέα, δισχιδῆ ἔχουσα τὸν κορμὸν, εἰς ὃν ἀνακηδῶν καὶ καθήμενος ὁ